

349.4 (497.15)

РЕДБА

О ПРОВАЋАЊУ УРЕДБЕ О ПОСТУ- ПАЊУ С БЕГЛУЧКИМ ЗЕМЉАМА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Од 12. маја 1921. год. са изменама од
10. јуна 1921. год.

(Ова наредба обнародована је у 135 Бр. »Службених
Новина« од 18. јуна 1921. год. Измене обнародоване су
у Бр. 148. »Службених Новина« од 6 јула 1921 год.)

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
РАД — 1921

~~148.~~

Уведено у нови инвентар бр. 7762 (2)
1 јануара 1942 год.
Београд.

НАРЕДБА

О ПРОВАЋАЊУ УРЕДБЕ О ПОСТУ-
ПАЊУ С БЕГЛУЧКИМ ЗЕМЉАМА У
БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Од 12. маја 1921. год. са изменама од
10. Јуна 1921. год.

(Ова наредба обнародована је у 135 Бр. „Службених
Новина“ од 18. јуна 1921. год. Измене обнародоване су
у Бр. 148. „Службених Новина“ од 6 јула 1921 год.)

ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА
КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
БЕОГРАД — 1921

Чл. 1.

36 276

На основи чл. 17. Уредбе о поступању с беглучким земљама у Босни и Херцеговини, прописујемо ову

НАРЕДБУ

О ПРОВАЋАЊУ УРЕДБЕ О ПОСТУПАЊУ
С БЕГЛУЧКИМ ЗЕМЉАМА У БОСНИ И
ХЕРЦЕГОВИНИ ОД 12. МАЈА 1921. ГОД.

1. Опште одредбе.

Члан 1.

Уредба о поступању с беглучким земљама од 12. маја 1921. год. обухвата оне беглуке, на којима постоје односи поменути у чл. 1. те Уредбе.

Остала земљишта слободна су од аграрне реформе, у колико не прелазе максимум великог поседа по Уредби од 21. јула 1919. год.

Члан 2.

Не потпадају под поменуту Уредбу бивша кметска селишта, која су споразумно између власника и кметске породице претворена у беглук или где је на основу пресуде надлежне политичке власти изречене у складу о аграрним прописима брисан кметски однос, или где је кметско право престало изумирањем кметске породице, ако на тим земљама није међутим настао који од односа чл. 1. поменуте Уредбе.

Члан 3.

Они објекти, које је власник на земљама, што спадају под удар Уредбе о беглугцима, својим трошком подигао као: чардаци, зграде, воћњаци, виногради ако нису у четвртарском односу, имају се откупити у корист дотичног земљорадника према потпуној господарској вредности, ако су потребни за уредно вођење gospodarства на његову селишту. Ако би ти објекти могли да постоје као самостална gospodarства или ако је егзистенција власника везана за њих више него егзистенција земљорадника, откуп таквих објеката неће се вршити.

Члан 4.

По чл. 4. Уредбе поступаће се у оним случајевима, који су код политичких власти споразумно од земљовласника и земљорадника пријављени, а у грунтовници нису проведени.

Члан 5.

Четвртари јесу они земљорадници, који су своју лозу засадили на туђој, кметским правом неоптерећеној земљи, а зато власницима давали четвртину прихода (или уговорени део).

Члан 6.

Крчевине, које је учинио бивши кмет и обрађивао их под условима кметским, имају се сматрати саставним делом бившег кметског селишта.

Тако се исто имају сматрати крчевине, што су их учинили насељени беглучари и обрађивали их под условима беглучарским или за-

купским према чл. 2. и 7. Уредбе о беглугцима, саставним делом њиховог беглучарског земљишта.

Члан 7.

Беглугци, који су постали од испаша, а претворени су у зиратно земљиште, не могу се, осим у изузетним и важним случајевима, враћати у испашу, већ се има с њима по чл. 8. Уредбе од 12. маја 1921. г. располагати као са зиратним земљама.

2. Решавање захтева на спорним беглугцима по чл. 2., 4., 5., 6. и 12.

Члан 8.

По чл. 2., 4., 5., 6. и 12. Уредбе од 12. маја 1921. г. могу бивши кметови и насељени беглучари, тражити: да им се по прописима Претходних Одредаба од 25. фебруара 1919. год. и Уредбе од 12. маја 1921. год. предаду у властност селишта под условима чл. 2., 4., 5., 6. и 12. Уредбе о поступању с беглучким земљиштима:

1.) Ако није дотично земљиште иза побеглучења а пре 25. фебруара 1919. прешло у властност земљорадника, који ту земљу сам обрађује;

2.) Ако није дотично земљиште прешло у властност другог земљорадника, који је на то земљиште стекао право као насељени беглучар (приорац, придржник итд.) по чл. 2. Уредбе од 12. маја 1921. год. или као закупник по чл. 7. исте Уредбе, све у вези с чл. 3. ове Наредбе.

Најамници, дворани, слуге, који су добили беглучке земље за обрађивање као део про-

тврдности за службу немају права насељених беглучара и закупаца.

3.) Ако насељени беглучар, односно бивши кмет имаде све законске услове члана 2. односно чл. 4., 5., 6. и 12. Уредбе о поступању с беглучким земљама у Босни и Херцеговини од 12. маја 1921. год.

Члан 9.

По чл. 6. Уредбе о поступању с беглучима не могу тражити повратак изгубљених чифлука или насељеног беглука и ако не постоје препреке чл. 8. ове Наредбе, оне кметске или беглучарске породице, које су насељене на другом месту као бивши кметови, беглучари по чл. 2. Уредбе од 12. маја 1921. г.; закупници по чл. 7. исте Уредбе или ако имају доста своје сопствене земље.

Члан 10.

»Повластицом чл. 14. Уредбе о поступању с беглучким земљама од 12. маја 1921. год. могу да се служе они земљорадници, који су дигнути са земље из разлога што их је проузроковала виша сила ратних прилика.«

Члан 11.

Право да стави поменуте захтеве, припада поједином лицу или тежачкој породици код којих постоје услови чл. 2., 4., 5., 6. и 12. Уредбе од 12. маја 1921. г. односно чл. 8. до 11. ове Наредбе.

Изгубили су право чланова задруге они, који су ступили у друго звање изван земљорадничког.

Исто вреди и за женске чланове удате из задруге.

3. Власти за решавање захтева на спорним беглучима.

Члан 12.

За пресуђивање поменутих захтева надлежни су окружни аграрни повереници уз суредовање котарских аграрних комисија у првој, Аграрна Дирекција у другој, Министарство за Аграрну Реформу у последњој инстанцији.

Члан 13.

Окружни аграрни повереници имаће по распису Министарства за Аграрну Реформу од 3. новембра 1920. г. бр. 14094, своје делегате по појединим котаревима, који ће издавати решења у име окружног аграрног повереника.

Делегате — првенствено из редова правно образованог чиновништва — именоваће на предлог окружног аграрног повереника директор Аграрне Дирекције.

Члан 14.

Образоваће се котарске аграрне комисије, које сачињавају по два представника интересената, и то:

1) са стране земљорадника: по један заступник тежака, који немају никако своје земље, или имају само толико, да не плаћају на годину више од 40.— кр. десетинског паушала и земљорадника, који плаћају преко 40.— круна десетинског паушала;

2) са стране земљовласника: по један од власника бивших — кметских селишта, која

сам није земљорадник и један од оних, који сам или у својој режији обрађује земљу. Котарска аграрна комисија има своје седиште у месту дотичног котарског уреда. Чланови котарске аграрне комисије мораће према поменутом саставу и по реду, који је у овој наредби поменут, да буду приседници окружном аграрном поверенику или његовом делегату, нарочито код свих расправа о споровима, који настану према установама Уредбе од 12. маја 1921. год. Окружни аграрни повереници или њихови делегати јесу председници аграрних комисија.

Члан 15.

Чланови котарске аграрне комисије бирају се овако: свако село бира по два заступника земљорадника и њихове заменике према чл. 14. ове Наредбе.

Избор се врши под председништвом сеоскога главара. Изабранима сматраће се они, који су добили највише гласова.

Не може се бирати као заступник или заменик :

1.) Који је осуђен због каквог злочина или преступа из користољубља, док трају последице казне по казеном закону;

2.) Ко се налази у казеној судској истрази;

3.) Ко је судском одлуком ограничен у располагању својом имовином;

4.) Ко није још навршио 24 године живота;

Резултат избора саопштиће се котарском уреду, који ће одредити накнадни избор, ако међу изабранима буде лица, која нису могла бити бирана.

Избор заступника земљовласника, који су бивши власници кметских селишта, врши се

у котарском уреду под председништвом котарских предстојника или чиновника, кога он за то одреди и то тако, да сви земљовласници, бивши власници кметских селишта, који нису земљорадници изаберу по једног заступника и њему заменика за свако село.

Исто ће тако бирати по једног заступника и заменика власници земљорадници. Одредбе другог, трећег и четвртог става овог члана важе и за тај избор. Котарски уред саставиће списак изабраних заступника и заменика категорисаних по поменутиим групама и доставиће га окружном аграрном поверенику, односно његовом делегату.

Ако после у особи којег од изабраних заступника настану такве околности, које би спречавале његов избор, да се је за њих пре знало или ако који од поменутих умре, онда долази на његово место онај, који је изабран за његовог заменика. За поједина села изабрани заступници појединих група сачињавају сеоску аграрну комисију.

Члан 16.

Буду ли поједини интересенти одбили да бирају своје заступнике, именоване окружни аграрни повереник из њихових редова чланове комисије, односно њихове заступнике.

Члан 17.

Који ће чланови аграрне комисије суделовати при расправама одређује окружни аграрни повереник, односно његов делегат и то тако, да ће за решавање спорова из једне општине по могућству одређивати аграрне комесаре из тих општина.

Члан 18.

Одбију ли поједини заступници интереса да врше своје дужности као чланови котарске аграрне комисије, моћи ће окружни аграрни повереник односно његов делегат да изрекче против њих новчану казну од 100—1000 динара, односно затвор од 8—30 дана.

Члан 19.

Против такве пресуде могу поједини чланови котарске аграрне комисије да се жале Аграрној Дирекцији као другој и последњој инстанцији. Политичке власти имају да изврше сваку извршну пресуду окружног аграрног повереника, односно Аграрне Дирекције.

Члан 20.

Аграрна Дирекција као друга инстанција решава поменуте спорове у колегијуму од три лица и то: аграрног директора или његовог заменика као председатеља и два концептуална чиновника Аграрне Дирекције. По закључку таквог колегијума може да се од председништва владе односно од правосудног одељења затражи суделовање једног вишег политичког чиновника и једног вишег судије. Потоња двојица немају право гласа, већ само саветавања.

Колегијум, који у другој инстанцији решава поменуте спорове, доноси закључке већином гласова. Председник гласа последњи.

Члан 21.

Министар за Аграрну Реформу решава поменуте спорове у трећој и последњој инстанцији.

4. Поступак за пријаву захтева.

Члан 22.

Ко хоће да стави захтев на беглучку земљу из једног од поменутих разлога, треба да то пријави котарском уреду, у чијој се области налази дотично земљиште и то најдаље у року од три месеца рачунајући од дана, кад ова Наредба стане на снагу.

Котарски уред објавиће почетак тога рока на уредовном дану котарског уреда (котарске испоставе) као и у свим селима на начин обичајан у месту.

Пријаве, које се предају после овог рока, уважиће се само, ако странка докаже, да је без своје кривице рок пропустила и ако дотле дотично земљиште није додељено другом тежаку на основу Уредбе од 12. маја 1921. г.

Пријаве се могу предати усмено или писмено. Усне пријаве ставиће се у записник.

У пријави треба да се наведу чињенице, на којима се оснива захтев као и сви докази. Ако се странка позива на исправе као доказ дужна је приложити уз пријаву те исправе у оригиналу или овереном препису, ако се те исправе не налазе код котарског уреда или суда.

Ако се примети, да поднета писмена пријава није потпуна и тачна, позваће се странка да је допуни.

Члан 23.

Котарски уред упутиће предане пријаве председнику котарске аграрне комисије.

Председник аграрне комисије одредиће по потреби извиђај на лицу места, који ће оба-

вити сам или посредством за то одређеног чиновника, и евентуално уз припомоћ геометра.

Извиђаје ваља одређивати тако, да се у исто време може извршити што више извиђаја у истом селу.

Извиђајима треба да се утврде сви моменти, који су по прописима ове наредбе потребни за просуђивање стављеног захтева.

У ту сврху саслушаће сеоска аграрна комисија странке т. ј. лица, која су ставила захтев и лица, против којих иде захтев као и сведоке, на које су се странке позвале или за које се током извиђања дознало, и утврдило да је њихов испит потребан.

Странкама ће се у позиву наложити, да дођу са сведоцима, који још нису могли бити позвани и да понесу исправе, које им служе за доказ, у колико оне већ нису предане уреду или се у опште не налазе код уреда, односно суда. У позиву ће се назначити, да њихов изостанак неће спречити, да се извиђање изврши.

Нарочито је дужност председника аграрне комисије, да се стара око тога да извиђање буде што брже и што тачније проведено.

Члан 24.

Кад буде ствар довољно извиђена тако, да се може узети, да ће окружни аграрни повереник или његов делегат на основу извршеног извиђања моћи ствар на расправи коначно решити, одредиће председник котарске аграрне комисије усмену расправу.

Што се тиче усмене расправе пред котарском аграрном комисијом и изрицања пресуда, примењиваће се прописи Наредбе о по-

ступању у аграрним парницама од 8. децембра 1895., — у колико нису измењени овом Наредбом.

Сама расправа треба да тече у главноме овако:

1.) На почетку усмене расправе треба председник да прикаже стање ствари према проведеним извиђајима и резултату већ проведених доказа;

2.) Докази проведени при извиђајима сматраће се исто онако као и докази прибављени по замољеном или одређеном судцу у поступку пред судовима; с тога ће се ти докази сматрати пуноважним, ако се не закључи на усменој расправи по смислу §. 126. грађ. пар. поступка, да се ови понова испитају. Она комисијска установљења, која буду нужна за решење нарочитог спора, вршиће се на трошак странке, која је спор изнела пред окружног аграрног повереника; окружни повереник односно његов делегат могу на захтев које странке заклињати сведоке по прописима грађ. пар. поступка и такве заклетве стоје под санкцијом крив. зак.;

3.) Осуде из оглухе (у одсуству) по смислу §§. 91. и 92. грађ. пар. поступка нема у поступку пред котарском аграрном комисијом т. ј. поступак ће се провести, ма да редовно позвана странка није дошла на расправу;

4.) Председник ће после свршене расправе, кад се странке удаље, саслушати мишљење чланова аграрне комисије о решењу спора и ставити га у нарочити записник.

Решење издаје председник у име окружног аграрног уреда.

Члан 25.

Укида се.

Члан 26.

Расправе пред котарском аграрном комисијом су јавне. Главар општине, у којој лежи објект спора дужан је указивати комисији сваку помоћ при њеном раду.

Члан 27.

Чланови аграрне комисије имају саветујући глас, они могу да утичу на ток расправе у сврху разјашњења спора, да стављају питања на странке, сведоке и вештаке, и да стављају предлоге о мериторном решењу спора. Окружни аграрни повереник има да уваживши све чињенице и оправдане предлоге аграрних комесара, створи одлуку за мериторно решење сваког појединог случаја.

Члан 28.

За случај, да решење окружног аграрног повереника или његовог делегата не буде у складу с мишљењем аграрних комесара, могу чланови аграрне комисије заједно или појединце своје мишљење с образложеним предлогом да ставе у записник.

Члан 29.

Незадовољна странка може против осуде окружног аграрног повереника уложити жалбу Аграрној Дирекцији у Сарајеву у року од четрнаест дана рачунајући од дана доставе пресуде.

Жалба се предаје котарској аграрној комисији писмено или усмено протоколарно.

У жалби треба тачно навести, у колико се пресуда напада и из којих разлога.

О томе да је жалба дата, треба обавестити противну странку достављајући јој препис жалбе, на коју она може предати приговора у року од осам дана по пријему преписа жалбе.

Благовремено поднете жалбе обустављају извршење пресуде окружног аграрног повереника, осим у случајевима, где се ради о хитној обради земље.

Члан 30.

Аграрни сенат решава по жалбама без присуства странака. Члан Аграрне Дирекције, кога директор за то одреди, прочитаће на седници писмени извештај, који не сме садржавати никаквих мишљења нити предлога, него ће само изнети стање ствари, тог поступка, битни садржај жалбе и евентуалног приговора.

Пресуду на коју је жалба изјављена, треба прочитати заједно с разложима, на којима се заснива.

Друга акта читаће се само на изричан захтев којег члана аграрног сената, или кад и у колико председник то нађе за потребно.

Члан 31.

Закључци сената Аграрне Дирекције стављају се аналогно прописима §§. 6. и 7. грађ. пар. поступка.

Члан 32.

Што се тиче начина решавања поднешених жалби поступаће се по прописима поменутих члана о поступању у аграрним парницама.

Но у место разлога ништетности поменутих у §. 42. Наредбе о поступању у аграрним парницама важиће ови разлози ништетности:

1.) Ако аграрна комисија није била по пропису састављена;

2.) Ако која странка није била никако или није била по пропису заступљена;

3.) Ако има у поступању таквих недостатака због којих се ствар не може темељно претрести и поуздано просудити;

4.) Ако је пресуда тако нејасно састављена, да се не може са сигурношћу испитати.

Пресуда се неће укинути у случају поментом у другој тачци, ако странка, које се тај ништетни разлог тиче, накнадним одобрењем поправи то, што не беше пуноважно заступана, а у случају треће тачке онда, ако се ти недостаци могу уклонити на начин помент у §. 44. други став Наредбе о поступању у аграрним парницама.

Члан 33.

Седницама аграрног сената присуствује перовођа, кога одређује аграрни директор. О раду седнице перовођа води записник, који поред председника потписује и перовођа.

У записнику се означаје место и време одржане седнице, име чланова аграрног сената и перовође, име странака и предмет о коме се ради. Даље треба у кратко описати ток седнице, нарочито гласање и усвојено решење. Одвојена мишљења морају се забележити с кратким образложењем, но сваки члан може и сам писмено саставити своје мишљење са образложењем и предати га перовођи, да га приложи записнику, што се мора у самом записнику назначити.

Члан 34.

Кад буде жалба решена, вратиће се првој инстанцији акта са решењем сената, потписа-

ним од председника и перовође уз потребан број примерака решења ради доставе странкама.

5. Повратак у пређашње стање.

Члан 35.

Повратак у пређашње стање дозвољен је само, што се тиче пропуштања рока одређеног за жалбе против пресуде котарске аграрне комисије.

Повратну молбу треба предати код прве инстанције, у року одређеном у §. 251. грађ. пар. поступка. Но рок од године дана, што је одређен у другом ставу §. 251. грађ. пар. поступка ограничава се на два месеца, рачунајући од дана достављене пресуде.

Са повратним молбама поступаће се по прописима десете главе грађ. пар. поступка, односно по одредбама чл. 171. новеле грађ. пар. поступка од 5. априла 1918. г.

Жалбу против решења о повратној молби треба предати у року од 8 дана, рачунајући од дана доставе закључка прве инстанције. О жалби решава Аграрна Дирекција у Сарајеву.

6. Извршење пресуде.

Члан 36.

Чим буде извршена пресуда, којом је утврђена оправданост захтева стављеног на беглучку земљу, **према условима чл. 12. Уредбе од 12. маја 1921. год.** доставиће се примерак пресуде котарском суду као грунтовној власти, ради преноса власништва по смислу прописа уредбе о упису власности бивших кметова на кметским селиштима у земљишне књиге у Босни и Херцеговини од 21. јула 1919. год.

Осим тога важиће и за извршивање пресуда по овом поступку прописи §§. 48.—55. поменуте Наредбе о поступању у аграрним парницама од 8. децембра 1895. г.

Члан 37.

Накнаду за насељене беглуке плаћа држава према чл. 3. Уредбе о беглукцима и чл. 4. Уредбе о финансијској ликвидацији.

Члан 38.

Ако су на земљама, на којима се утврди који од односа чл. 1. Уредбе о поступању с беглукким земљама, у грунтовници укњижене тражбине, откупнина ће се положити код надлежног котарског суда, који ће настојати да споразумно с интересентима раздели куповину према чл. 12. Уредбе о финансијској ликвидацији аграрних односа.

7. Решавање захтева на беглучку земљу из закупних и четвртарских односа.

Члан 39.

За решавање захтева, који се стављају на беглучке земље на основи закупних односа по чл. 7. и четвртарских односа по чл. 10. Уредбе о поступању с беглукким земљама, вредиће прописи чл. 12.—38. ове Наредбе с изменама које предвиђају даље одредбе.

Члан 40.

После свршеног извиђања окружни аграрни повереник уз суделовање котарске аграрне комисије по пропису чл. 9. Уредбе о поступању с беглукким земљама, пошто су се уверили о оправданости захтева, посредоваће да се странке међусобно погоде о накнади (от-

купнини), коју тежак треба да плати за земљу и за мулковне објекте на њој. Окружни аграрни повереник односно његов делегат утврдиће у записнику, у који ће уписати погодбу, да је оправданост захтева на дотичну земљу довољно доказано.

Ако се странке саме, без суделовања окружног аграрног повереника, погоде о откупнини, саопштиће ову погодбу окружном аграрном поверенику.

Погодба ће се уписати у записник, а исто тако и на акту, којим ће се потврдити одобрење те учињене погодбе.

Котарска аграрна комисија има иста права и дужности, која и код расправа о захтевима за спорне беглуке.

Члан 41.

Ако не дође до погодбе после утврђеног права из чл. 7. и 10. Уредбе о поступању с беглукким земљама, висину откупнине установиће вештаци.

Вештаке предлажу странке и то свака странка по једнога вештака. Предложени вештаци бирају трећег, а ако се у том не сложе именује трећег вештака окружни аграрни повереник. И за вештаке вреде услови чл. 15. ове Наредбе.

У сваком поједином случају морају бити три вештака. Вештаке има окружни аграрни повереник или његов делегат по прописима грађ. пар. поступка заклети, па се по истим прописима има да управља и просуђује њихов рад.

Пре саслушања вештака имају се обавестити хипотекарни веровници с позивом, да

изложи своје потраживање и даду потребна очитовања.

Члан 42.

Према даним мишљењима вештака изрећи ће окружни аграрни повереник односно његов делегат решење о висини накнаде (откупнине).

Против овога решења може се изјавити жалба Аграрној Дирекцији као другој, односно Министарству за Аграрну Реформу као трећој инстанцији.

Члан 43.

После извршног решења и исплате одштете предаће се дотични откупљени објект у посед дотичној земљорадничкој породици, а на основу одлуке окружног аграрног повереника укњижиће се безтеретно право власништва у корист дотичне породице.

Члан 44.

Откупнина јамчи за онај део терета, који размерно пада на експроприсано земљиште. Зато се откупнина, ако на тој земљи има терета, полаже код суда и поступа се аналогно чл. 38. ове Наредбе.

Суд ће по прописима грађ. пар. поступка одредити рочиште за раздеоу положене суме међу веровнике.

Укњижа у грунтовници по чл. 43. ове Наредбе има да се спроведе чим се откупнина положи код суда.

Члан 45.

Основ за установљење откупнине код беглучки, који потпадају под чл. 7. Уредбе о поступању с беглучким земљама, биће пуна госпо-

дарска вредност, узевши код тога у обзир положај, просечни приход земље, те прометне прилике у том крају у време када се та процена обавља.

Члан 46.

Према чл. 10. Уредбе о беглучким земљама имају вештаци по десетогодишњем задњем приходу власника, да утврде и накнаду за четвртарске винограде. Од тако утврђене накнаде има да се одбије вредност оних терета, које је власник имао да сноси.

Члан 47.

За случај, да накнаду не узмогне да плати тежачка породица, којој се признаје право према чл. 7. и 10. Уредбе о поступању с беглучким земљама од 12. маја 1921. год. прибавиће се организацијом јевтиног сељачког кредита, дотичној породици, хипотекарни зајам.

8. Поступак у случајевима чл. 8. и 13. Уредбе о поступању с беглучким земљама.

Члан 48.

Аналогно одредбама ове Наредбе проводиће се расправа и поступак и код експропријације по чл. 8. и 13. Уредбе о поступању с беглучким земљама. Накнаду за земљиште по чл. 13. Уредбе плаћаће држава према прописима истог члана и чл. 47. ове Наредбе.

Поступак утврђивања вредности аналоган је чл. 41. ове Наредбе.

Члан 49.

Земљиште, које буде експроприсано по чл. 13. Уредбе о поступању с беглучким земљама, употребиће се за колонизацију инвалида, добољоца и бескућника и доделиће им се

уз накнаду, одређену према чл. 41. ове Наредбе по начелу потребе.

Земљиште поменуто у чл. 8. исте Уредбе употребитиће се за сврхе аграрне реформе према ставу 1. овога члана без плаћања одштете.

9. Поступање с беглучким шумама и испашама.

Члан 50.

Испаша као и беглучке шуме у колико не спадају под пропис § 7. претходних одредаба за припрему аграрне реформе; ако су господарски саставни делови беглука, који спадају под Уредбу о поступању са беглучким земљама а потребни су за уредно вођење господарства, имају се по начелу потребе, чувајући постојећа сервитутска права, уз оштету по господарској вредности доделити и у власност предати појединим сеоским господарствима, која су на односним беглуцима основана.

Власнику имају се оставити они објекти, који су потребни за његово господарство.

10. Завршне одредбе.

Члан 51.

Сви они, који предају жалбе и молбе по чл. 2., 4., 5., 7., 8., 10. и 13. Уредбе о поступању с беглучким земљама и који траже земљиште експрописано у сврхе аграрне реформе, имају при предаји молбе положити по 3. — дин. у готову за сваки дунум земље, који траже. Тако прикупљен новац одмах ће се предати најближем порезном уреду и тим ће новцем располагати Министарство за Аграрну Реформу.

Министарство за Аграрну Реформу састављаће крајем сваког месеца обрачун ових прихода и достављаће га Министарству Финансија.

Члан 52.

Котарски ће уреди одмах, чим ова Наредба буде објављена, наредити избор чланова котарске аграрне комисије односно сеоских аграрних комисија по прописима чл. 14. и 15. ове Наредбе.

Овај се избор мора обавити најдаље за месец дана.

Члан 53.

Ова ће се Наредба објавити у »Службеним Новинама Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца«, у званичном листу Земаљске Владе за Босну и Херцеговину и Гласнику Закона и Наредба за Босну и Херцеговину и ступа на снагу даном објаве у »Службеним Новинама«.

Београд, 10. јуна 1921.

Број 17.569.

Министар Правде,

М. Ђуричић, с. р.

Министар за Аграрну
Реформу,

Ник. Т. Узуновић, с. р.

Заступник Министра
Финансија,

Министар Шума и
Рудника,

Д-р Х. Кризман, с. р.

